

Arrest

nr. 317 690 van 29 november 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 11 juli 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 juni 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. BOHLALA loco advocaat C. DESENFANS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U bent geboren op [...] maart 1987 te Assela, gelegen in de Oromo regio in Ethiopië, waar u uw jeugd doorbrengt. Na uw huwelijk en dit tot aan uw vertrek uit Ethiopië woont u in de stad Adama, eveneens in de Oromo regio.

U bent van Oromo etnische afkomst. Uw vader is politiek actief en wordt om die reden gedood wanneer u 5 jaar oud bent. Uw moeder woont in Assela en zij heeft u, uw jongere broer en zus verder alleen opgevoed.

U heeft zowel primair, secundair onderwijs gehad, als ook een beroepsopleiding gevolgd en u spreekt vloeiend Oromo en Amhaars. Daarnaast heeft u redelijke kennis van het Engels. Al sinds dat u jong was trekt u zich de strijd van uw etnische groep aan.

U verhuist vanwege uw huwelijk naar Adama en na uw scheiding in 2013 blijft u met uw twee dochters in diezelfde stad wonen. U heeft in er een eigen bedrijf, een bedrijf in grafisch drukwerk en daarmee onderhoudt u als alleenstaande moeder uw gezin. Aan het einde van 2015 wordt u aangesproken door een oude bekende met de vraag of u lid wilt worden van de Qeerroo. U besluit dit te doen en zo wordt u vanaf dan lid van zowel Qeerroo als het OLF. Van 2016 tot 2018 laat u voor het OLF T-shirts, spandoeken en andere zaken voor het OLF printen in Addis Abeba en u distribueert deze vervolgens in verschillende steden in Oromia. U financiert dit werk zelf en steunt op deze manier de partijen waar u lid van bent. U wordt vanwege deze werkzaamheden al enige tijd gevisieerd door de veiligheidsdiensten en enkele malen doorzoekt men uw kantoor in het centrum van Adama. Op 13 januari 2018 wordt u gearresteerd na een demonstratie in Adama. Ook voor deze demonstratie heeft u de T-shirts en spandoeken verzorgd en dat is de reden dat men u thuis opzoekt en vervolgens arresteert. U wordt voor 5 maanden opgesloten. Eerst gedurende 3 maanden op een voor u onbekende plaats, daarna volgen nog twee maanden in de gevangenis Kilinto in Addis Abeba. Op 27 juni 2018 wordt u vrijgelaten en keert u terug naar huis. U zet uw activisme op dezelfde manier verder. Op 01 april 2019 krijgt u het advies van een goede vriendin om direct uit Adama te vertrekken. Haar echtgenoot heeft namelijk op zijn werk bij de veiligheidsdienst gehoord dat uw leven in gevaar zou zijn vanwege uw politiek activisme en dat men u zou komen doden. Daarop gaat u naar huis en bereidt u uw vertrek voor. Vervolgens vertrekt u diezelfde dag nog naar Addis Abeba. In Addis Abeba verblijft u 20 dagen in het huis van een andere vriendin. Op 23 april 2019 reist u met het vliegtuig naar Marokko. In Marokko doet u enkele pogingen om tot de Spaanse enclave Melilla te reizen, wat u uiteindelijk ook lukt. Vanuit Melilla wordt u overgeplaatst naar Madrid op het Spaanse vasteland. U besluit in Spanje geen verzoek om internationale bescherming in te dienen en u reist verder naar België waar u op 12 november 2019 aankomt. U probeert aanvankelijk nog naar het Verenigd Koninkrijk te reizen, maar op 28 december 2019 besluit u toch een verzoek om internationale bescherming in te dienen bij de Dienst Vreemdelingenzaken te Brussel.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u een attest van littekens voor van uw huisarts dr. E. C. en een attest van diezelfde arts waarin zij verklaart dat u het psychisch moeilijk heeft.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Uw advocaat maakte het Commissariaat-generaal er tweemaal per e-mail op attent dat u het moeilijk heeft met de lange duur van de asielprocedure als ook met het gemis van uw kinderen (zie ook e-mails dd. 23.01.2023 en 06.10.2023, groene map, administratief dossiers). Uw huisarts dr. E. C. onderschrijft dit in het attest opgemaakt op 12 januari 2023 en voorgelegd door uw advocaat in haar bovengenoemde e-mails.

U werd tweemaal door het Commissariaat-generaal gehoord, te weten op 21 november 2023 als ook op 08 december 2023. In onderstaand schrijven zal telkens naar de twee persoonlijke onderhouden worden gerefereerd als "NPO 1", te weten het persoonlijk onderhoud op 21 november 2023 en "NPO 2", te weten het persoonlijk onderhoud op 08 december 2023.

Tijdens het persoonlijk onderhoud werd er door de protection officer steeds rekening gehouden met uw psychische moeilijkheden en werd aangegeven dat, mocht u het emotioneel zwaar hebben tijdens het persoonlijk onderhoud, dat dit geen probleem zou zijn (NPO 1, p.2). Wanneer u daadwerkelijk emotioneel was tijdens de twee persoonlijke onderhouden, dan werd er u zowel verbaal als non-verbaal aangegeven dat er tijd was voor uw emoties en dat u uw tijd mocht nemen om alles eruit te laten (NPO 1, p.26-27, p.30-31 / NPO 2, p.5). Gedurende het persoonlijk onderhoud werd u eveneens de mogelijkheid geboden om extra pauzes te nemen en werden er effectief pauzes gehouden (NPO 1, p.1, p.23 / NPO 2, p.13).

Na afloop van het eerste persoonlijk onderhoud bedankte uw advocaat de protection officer voor het verloop van het persoonlijk onderhoud en na het tweede persoonlijk onderhoud gaf zij aan dat de protection officer correct was geweest (NPO 1, p.35 / NPO 2, p.26).

Uit de notities van de twee persoonlijke onderhouden blijkt dat de onderhouden geheel op een normale wijze hebben plaatsgevonden en dat u uw asielrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen kon zetten, zonder daarbij ernstige moeilijkheden op psychisch of fysiek vlak te ondervinden. U gaf ook op het einde van het onderhoud aan dat u alle redenen voor uw verzoek om internationale bescherming uiteen heeft kunnen zetten (NPO 2, p.25).

Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaart in Ethiopië de Prosperity Party en de huidige overheid te vrezen. U vreest bij een terugkeer naar uw land van herkomst te worden vermoord omwille van uw politiek activisme voor het OLF (NPO 2, p.5).

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Ten eerste dient te worden opgemerkt dat u laattijdig een verzoek om internationale bescherming indiende. U verklaart Ethiopië op 23 april 2019 te hebben verlaten en naar Marokko te zijn gereisd. Via de Middellandse zee reisde u vervolgens naar de Spaanse enclave Melilla, waarna u na twee maanden werd overgebracht naar Madrid. Na uw aankomst in Madrid op 25 augustus 2019 (NPO 1, p.7) besluit u om wederom géén asiel aan te vragen, maar wél om na enkele maanden door te reizen naar België. U zou namelijk naar het Verenigd Koninkrijk zou willen gaan. Bovendien wilde u niet in Spanje blijven, omdat er “geen werk zou zijn” en “u werk zou moeten hebben om uw kinderen te kunnen opvoeden” (Vragenlijst DVZ dd. 10.01.2020, vraag 33, vraag 37). U had klaarblijkelijk géén haast met het indienen van een verzoek, daar u geen internationale bescherming aanvraag van zodra u zich in veiligheid bevond en het gegeven dat u dit niet deed ondermijnt een daadwerkelijke nood aan internationale bescherming. U geeft niet aan dat u in Spanje geen verzoek om internationale bescherming kon of wilde indienen, noch dat u in Spanje vreesde voor uw veiligheid.

Uw verklaring dat u naar het Verenigd Koninkrijk wilde reizen omdat “u in het Verenigd Koninkrijk uw kinderen eerder zou kunnen laten overkomen” (NPO 1, p.6) getuigt evenmin van een daadwerkelijke nood aan internationale bescherming, maar doet eerder vermoeden dat er socio-economische redenen voor uw reizen zijn.

In België komt u uiteindelijk op 12 november 2019 aan en u besluit vervolgens op 28 december 2019, **pas ruim anderhalve maand ná uw aankomst in België en ruim 6 maanden na aankomst op grondgebied van de Europese Unie**, een verzoek om internationale bescherming in te dienen (NPO 1, p.7). U verklaart immers reeds twee maanden voor uw aankomst in Madrid in Melilla te zijn aangekomen (NPO 1, p.6-7) en volgens de COI kan men ook daar een verzoek om internationale bescherming indienen (zie ook toegevoegd COI, blauwe map, administratief dossier).

Redelijkerwijze kan worden verwacht dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Uit uw handelswijze blijkt echter dat u geen dringende nood aan bescherming had en het feit dat u in Europa gedurende bijna 5 maanden géén verzoek om internationale bescherming indiende maar ervoor koos om rond te reizen en daarmee Spanje en Frankrijk doorkruiste, relateert reeds uw vrees voor vervolging. Het is bovendien niet aannemelijk dat u niet op de hoogte was van de mogelijkheid om internationale bescherming aan te vragen in Spanje – uw eerste land van aankomst én verblijf in Europa-, want u verklaart er te zijn bijgestaan door het Rode Kruis (NPO 1 CGVS, p.7). Het feit dat u 5 maanden wacht met het indienen van een verzoek om internationale bescherming is dan ook een gegeven wat uw algemene geloofwaardigheid én uw dringende nood aan internationale bescherming ondermijnt.

Daarnaast, en niet in het minst, dient te worden vastgesteld dat u uw land van herkomst Ethiopië met uw eigen paspoort heeft verlaten en met een visum naar Marokko vloog (NPO 2 CGVS p.8-9). Het feit dat u deze reis riskeerde met uw **eigen** paspoort, terwijl u beweert omwille van uw politiek activisme slechts 9 maanden daarvoor vastgehouden te zijn geweest op verdenking van samenwerking met het OLF én bovendien de Ethiopische veiligheidsdiensten naar u op zoek zouden zijn ‘om u te arresteren en doden’ (NPO 2, p.13, p.15), toont aan dat de door u ingeroepen ‘vrees voor vervolging’ ten aanzien van de Ethiopische autoriteiten niet aan de realiteit beantwoordt. **U kon, zo verklaart u zelf, namelijk zónder enige problemen op 23 april 2019 Ethiopië verlaten** (NPO 2, p.8), wat logischerwijs niet het geval zou zijn indien u daadwerkelijk door de Ethiopische veiligheidsdiensten zou worden gezocht.

Bovendien was u reeds jaren voor uw vertrek in het bezit van een internationaal Ethiopisch paspoort én u geeft aan dit internationale reisdocument meerdere keren zonder problemen te hebben kunnen vernieuwen

(NPO 1, p.10). U verklaart dat u uw paspoort aanvraag rond de tijd dat u trouwde. Een huwelijk dat volgens uw verklaringen in Meskerem 2000 plaatsvond (Vragenlijst DVZ, p.8, vraag 15 / NPO 1, p.20, p.29), oftewel in september 2007 in de Europese kalender. Om nog met een geldig paspoort te kunnen vertrekken uit Ethiopië en welke ook nog eens voldeed aan de vereisten voor de Marokkaanse migratiediensten (zie ook COI, blauwe map, administratief dossier), zou u uw paspoort minstens tweemaal moeten hebben vernieuwd.

Het specifieke paspoort waarmee u van Ethiopië naar Marokko reisde, zou aan u zijn uitgegeven in 2018 (NPO 1, p.10). Het jaar 2018 was echter ook het jaar waarin u beweert 5 maanden gevangen te hebben gezeten in onder andere de beruchte Kilinto gevangenis in Addis Abeba, omdat u in Adama een demonstratie van de OLF zou hebben georganiseerd (NPO 2, p.15-16). Mocht u daadwerkelijk zijn gevangen genomen op 13 januari 2018 en zijn vrijgelaten op 27 juni 2018 zoals u beweert (NPO 2, p.15), dan is het op zijn minst opmerkelijk te noemen dat u in datzelfde jaar zonder problemen uw paspoort zou hebben kunnen vernieuwen (NPO 1, p.10).

Het is weinig geloofwaardig dat u ondanks uw bewering dat u **sinds 2016** reeds gevisieerd werd door de Ethiopische veiligheidsdiensten en meermaals het slachtoffer was van huiszoekingen (NPO 2, p.16), steeds zonder problemen uw reisdocumenten kon blijven vernieuwen. **Het is dan ook op zijn minst opmerkelijk te noemen dat de Ethiopische overheid u zonder problemen paspoorten blijft uitreiken terwijl zij u tevens “zouden viseren, arresteren en vervolgen vanwege uw politieke activiteiten”.**

Bovenal is het zwaar politieke profiel welke u zich aanmeet **niet geloofwaardig** en bovendien weinig doorleefd. Zo verklaart u om te beginnen de oudste dochter te zijn van een prominent OLF lid die in juli 1992 zou zijn vermoord door de toenmalige overheid (NPO 1, p.25). U legt geen enkel document voor waaruit zou blijken dat uw vader effectief een hooggeplaatst OLF lid was tot aan zijn dood in 1992. Het feit dat u, uw moeder, uw broer en uw zus, als ook uw kinderen nooit vervolgingsfeiten hebben meegemaakt vanwege de familiale band met uw vader als beweerd hooggeplaatst OLF lid en het feit dat u pas vervolgd zou zijn geweest ná uw beweerd activisme, te weten vanaf het einde van 2008 Ethiopische kalender, najaar 2016 (NPO 2, p.20) doet vermoeden dat de Ethiopische overheid geen interesse in u of uw naasten heeft. Het feit dat uw vader ondanks zijn door u beweerde activisme en vervolging, toch nog een succesvol zakenman was die bovendien in “heel Ethiopië” gekend was, bevestigt eens te meer dat de opeenvolgende Ethiopische overheden u en uw familie op weinig facetten in het leven belemmerden. U verklaart dan wel dat na de dood van uw vader bezittingen zouden zijn afgenomen, u verklaart ook dat uw moeder nog altijd een groot ‘compound’ bezit, dat zij kamers verhuurt en daarmee voor haar en haar kinderen in onderhoud kon voorzien. U verklaart bovendien uit een welgestelde familie te komen (NPO 1, p.21-23) en altijd een eigen winkel of bedrijf te hebben gehad (NPO 1, p.18). Het feit dat de Ethiopische overheid u en uw familie nooit iets in de weg legde ondermijnt op zijn beurt het beweerd zwaar politieke profiel van uw familie.

Uw gebrekkige en zeer bijzondere uiteenzetting van de hoe, wanneer en wat betreffende uw eigen beweerd politiek activisme ondermijnt eveneens de geloofwaardigheid van de redenen van uw verzoek om internationale bescherming. U zou zich namelijk “van jongs af de strijd voor uw volk hebben aangetrokken en zich altijd hebben ingezet voor de Oromo”. Zo verklaart u dat u van zodra u klaar was met school zich inzette voor “uw mensen” (NPO 1, p.19-20). Wanneer de protection officer u echter vraagt hoe u zich dan van 2003 tot 2008 in uw plaats van herkomst voor uw mensen de Oromo inzette, antwoordt u opmerkelijk genoeg dat u “niets specifiek deed, maar gewoon aan uw mensen **dacht**” (NPO 1, p.20).

Nochtans zou u wel precies die 5 jaren bezig zijn geweest met het “strijden voor uw mensen” (NPO 1, p.20), maar uit uw verklaringen blijkt dat u in wezen niets deed, ook al was u op dat moment reeds volwassen én werkte noch studeerde u diezelfde jaren (NPO 1, p.20).

Van iemand met het profiel dat u zichzelf aanmeet: de oudste dochter van een, zo beweert u, prominent, vermoord en zelfs bezongen OLF lid, is het op zijn minst opmerkelijk te noemen dat in een periode waarin u gedurende jaren geen noemenswaardige dagdagelijks activiteiten had -u was immers niet getrouwd, u studeerde niet en u werkte niet (NPO 1, p.20)- eigenlijk ook niets deed voor haar beweerde activisme. Uw antwoord op de meermaals door de protection officer herhaalde vraag wát u dan precies deed om voor uw etnische groep te strijden in de lange periode waarin u niet werkte, noch studeerde, is eens te meer treffend voor de ‘diepgang’ van uw politiek activisme. U antwoordde namelijk het volgende: “Ik was gewoon aan het denken. Ik dacht: Ik ben Oromo, en wat betekent dat voor mij? Ik dacht daar veel aan die tijd.” (NPO 1, p.21).

Uw verklaringen hoe u precies aan uw politiek activisme zou zijn begonnen zijn ook allesbehalve overtuigend. Zo verklaart u enerzijds ‘de dochter te zijn van’ en daarmee het met de spreekwoordelijk gezegde ‘paplepel’ het strijden voor de rechten van de Oromo te hebben meegekregen (NPO 1, p.20), anderzijds is het pas in het najaar van 2015 dat u door een buurman wordt aangesproken om daadwerkelijk politiek actief te worden en lid te worden van de jeugdbeweging *Qeerroo* (NPO 2, p.17). U verklaart dan opeens zelfs lid te zijn van

ABO, terwijl u daarvoor duidelijk aan had gegeven géén lid, maar enkel een supporter te zijn (NPO 2, p.11, p.17).

Ook is het zeer opmerkelijk dat u als alleenstaande werkende moeder in een tijdperk waarin de onderdrukking van Oromo reeds aanwezig is in de Ethiopische samenleving en, zoals supra uiteengezette, zonder eerdere noemenswaardige politieke inzet opeens besluit om lid te worden van Qeerroo én daar ook nog eens uw eigen financiële middelen zou aanwenden om de Qeerroo en de OLF te ondersteunen (NPO 1, p.34, NPO 2, p.21). Nóg opmerkelijker is dat u ná uw vrijlating uit de gevangenis waarin u beweert slachtoffer te zijn geweest van zowel fysiek als seksueel geweld (CGVS Vragenlijst, d.d. 09.12.2020, vraag 1 / Verklaring DVZ d.d. 10.01.2020, vraag 32, NPO 1, p.10 en NPO 2, p.15), eenvoudigweg terugkeert naar dezelfde stad, dezelfde woning, dezelfde job om er vervolgens eveneens dezelfde politieke activiteiten te blijven voortzetten waarvoor u eerder politiek vervolgd zou zijn geweest (NPO 2, p.22).

Bovendien blijkt dat ondanks uw familiale achtergrond uw basiskennis van de OLF te wensen overlaat. Wanneer de protection officer u vraagt waar in het Oromo de afkorting ABO nu precies voor staat, antwoordt u "Abba Ummata Oromo", oftewel "de vader van de Oromo" (zie ook toegevoegde documenten, blauwe map, administratief dossier, als ook NPO 1, p.24). ABO staat echter voor Adda Bilisummaa Oromoo, wat in het Nederlands "het bevrijdingsfront" betekent en wat overeenkomst met de Engelse naam waaronder de partij gekend staat (zie ook toegevoegde documenten, blauwe map, administratief dossier).

Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud wordt er u nogmaals gevraagd waar ABO voor staat. U antwoordt dan "Dhaba Umata Oromo" en voegt er merkwaardig genoeg dit keer wél direct "of Adda Bilisummaa Oromoo" aan toe (NPO 2, p.11). Volgens u zou men in Assala een ander accent hebben en daar zou men de partij ABO zo noemen. Losstaand van het feit dat het hebben van een ander accent het verschil in betekenis van ABO niet kan verschonen, het OLF is nog altijd een nationale politieke partij in Ethiopië. Het is dan ook uitermate vreemd dat u, juist vanwege uw beweerdde politiek activisme waarbij u ook andere steden bezocht om propaganda materiaal te verspreiden (NPO 1, p.34), enkel de lokale omschrijving van ABO in uw geboorteplaats zou gebruiken. Wanneer men "Dhaba Umata Oromo" vertaalt komt men bovendien uit bij de zeer algemene en vage omschrijving "de partij van de Oromo". Er zijn in Ethiopië echter tenminste 4 officiële "partijen van de Oromo" (zie ook COI, blauwe map, administratief dossier) en het is bijzonder opmerkelijk dat u, als zo verklaard politiek activiste die Ethiopië heeft moeten verlaten uit vrees voor haar leven, een dergelijke vage en algemene omschrijving hanteert.

U geeft notabene zélf aan dat de gebruikelijke betekenis van ABO eigenlijk "Adda Bilisummaa Oromoo" is (NPO 2, p.11). Dat u de tijdens het **eerste interview** niet weet te zeggen wat ABO betekent en dan tijdens het tweede interview opeens zegt dat vanwege uw accent de partijnaam een andere betekenis geeft, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw voorgewende profiel als dochter van een prominente OLF lid en uw beweerdde activisme voor de OLF nog verder.

Wanneer de protection officer u vraagt wat er in 2010 Ethiopische kalender oftewel 2018 Europese kalender met de ABO gebeurde, antwoordt u opmerkelijk genoeg "niets" (NPO 2, p.23). Nochtans was 2018 een zeer bewogen jaar voor de ABO. Zo verwijderden Abiy Ahmed en zijn regering de ABO (oftewel OLF) van de lijst terroristische organisaties én splitste de OLA zich af van de OLF (zie ook COI, blauwe map, administratief dossier). U beweert wonderbaarlijk genoeg dat er geen verschil is tussen de OLA en de OLF (NPO 2, p.12). Het feit dat u aanvankelijk niet weet waar de afkorting van de naam van de partij waarvan zowel u als uw vader lid van zouden zijn geweest en welk lidmaatschap ten gronde ligt aan uw beweerdde vervolging, als ook dat u niet weet wat er met "uw" partij gebeurde in een jaar waarin u zelf vervolgd zou zijn geweest vanwege uw activisme én het feit dat u zegt dat de OLF dezelfde partij is als de OLA –welke inmiddels wél ook nog op de lijst met terroristische organisaties is gezet ondermijnt uw aangehaalde vrees en politieke profiel van uzelf en uw familie eens te meer. U was op het moment dat de OLA op de lijst met terroristische organisaties werd gezet weliswaar reeds vertrokken uit Ethiopië, maar u staat ook nog altijd zeer regelmatig in contact met familieleden en vrienden in zowel Oromia als Addis Abeba, waardoor het louter niet aanwezig zijn in Ethiopië geen verschoningsgrond kan zijn om abusievelijk te beweren dat de OLF en de OLA hetzelfde zijn (NPO 1, p.29).

Opmerkelijk genoeg weet u óók niet wat de volledige naam is van de Qeerroo beweging en zegt u dat zij enkel gekend staan als Qeerroo en eventueel daarnaast nog als Qaarree wanneer er de vrouwen worden bedoeld (NPO 2, p.19). Nochtans is de officiële naam van de Qeerroo beweging National Youth Movement for Freedom and Democracy, in het Oromo Qeerroo Bilisummaa Oromoo oftewel QBO en is Qeerroo enkel een populaire afkorting (zie ook COI, blauwe map, administratief dossier). Dat u niet weet dat Qeerroo enkel een afkorting is van de politieke beweging waarvan u notabene beweert zelfs een leidinggevende rol te hebben gehad (NPO 2, p.21), ondermijnt uw daadwerkelijke lidmaatschap ervan nog verder.

Supra werd uiteengezet dat het feit dat volgens u ABO“de partij van de Oromo” betekent de geloofwaardigheid van uw politiek activisme ondermijnt. Uw zeer gebrekkige kennis van andere politieke partijen die strijden voor de rechten van de Oromo ondermijnt uw politiek activisme nog verder. Zo zegt u de partij OFC (Oromo Federal Congress) niets en beweert u dat er geen andere politieke partijen van de Oromo in Adama zijn (NPO 2, p.16). Nochtans werd er door de OFC in maart 2018 een partijtak opgezet in Adama, uw woonplaats (zie ook COI, blauwe map, administratief dossier) en was prominent politicus Bekele Gerba aanwezig bij de opening. OFC is bovendien geen kleine speler in het Ethiopische politiek veld en het is daarom eens te meer tekenend voor uw zeer geringe politieke affiniteit wanneer de partij OFC u niets zegt. Van de partijen OFDM, ODP en OPC kan u niets meer zeggen dan dat het “gewoon” partijen van de Oromo zijn, wat de geloofwaardigheid van uw jarenlange “strijd” voor de Oromo en uw politiek activisme eveneens verder ondermijnt.

Ook de inhoud van uw politiek activisme overtuigt het Commissariaat-generaal niet. De diensten die u verleende aan de OLF waarvoor u door de Ethiopische overheid gevisieerd zou worden bestonden volgens u uit het drukken van T-shirts, banners, vlaggen en documenten voor de Queerloo beweging die u bovendien zelf verspreidde in verschillende steden in Oromia (NPO 1, p.15-16, p.34). **En ondanks uw opleiding tot grafisch werk (NPO 1, p.18) en het jarenlange fabriceren van banners en T-shirts kunt u de vlag van de OLF niet tekenen (zie ook toegevoegde tekening aan de notities van NPO 2, als ook NPO 2, p.18-19) en kent u het logo van de partij geheel niet (NPO 2, p.17-18).**

Nog meer opmerkelijk zijn uw verklaringen over uw 5 maanden durende detentie en vrijlating op 20 sene 2010 Ethiopische kalender, welke in de Europese kalender op **27 juni 2018** zou zijn geweest. U beweert namelijk te zijn gearresteerd door de huidige Ethiopische overheid en verklaart dat het de **TPLF** was (NPO 2, p.15). Wanneer de protection officer u gezien uw opmerkelijke antwoord om verduidelijking vraagt, corrigeert u zichzelf door toe te voegen dat het gedurende “de overgangsfase” was, maar dat het gebeurde vóórdat Abiy Ahmed aan de macht kwam in Ethiopië (NPO 2, p.15).

Abiy Ahmed werd echter dat jaar al op 02 april 2018 beëdigd als president van Ethiopië en was derhalve reeds enkele maanden het hoofd van de Ethiopische regering op de dag van uw beweerde vrijlating. Het feit dat u niet eens eenduidig kan aangeven wie uw vervolgers waren tijdens uw zo verklaarde detentie, ondermijnt de geloofwaardigheid hiervan dan ook volledig (zie ook COI, blauwe map, administratief dossier).

Het Commissariaat-generaal kan vanwege uw weinig overtuigende verklaringen over uw politiek activisme en grote hiaten in uw politieke kennis niet anders dan concluderen dat uw politiek activisme, uw familiale politieke achtergrond als ook uw beweerde reeds ondergane vervolgingsfeiten niet geloofwaardig zijn.

U haalt weliswaar aan dat uw broer gearresteerd zou zijn enkele dagen na het overlijden van de zanger Hachalu Hundeesa en dat u sindsdien niets meer van hem heeft gehoord (NPO 2, p.12). U geeft echter óók aan dat hij werd gearresteerd omdat hij deelnam aan de protesten die uitbraken na de dood van Hachalu Hundeesa (NPO 1, p.27-28), waardoor het CGVS concludeert dat zijn arrestatie derhalve niets met u of uw aangehaalde vrees heeft te maken. Tijdens de demonstraties die uitbraken na de dood van de populaire zanger werden namelijk duizenden mensen gearresteerd welke geen link heeft met uw aangehaalde persoonlijke vrees (zie ook COI Focus, blauwe map, administratief dossier). U haalt dan weliswaar aan dat uw broer daarvoor ook al eens gearresteerd zou zijn geweest vanwege uw politiek activisme (NPO 2, p.12), maar gezien uw politiek activisme reeds als niet geloofwaardig werd beoordeeld is de beweerde eerdere arrestatie en detentie van uw broer omwille van uw politiek activisme ook niet geloofwaardig.

Het Commissariaat-generaal kan derhalve niet anders dan concluderen dat u de aangehaalde vrees die aanleiding gaf voor de vlucht uit uw land van herkomst vanwege uw laattijdige verzoek om internationale bescherming, als ook vanwege het feit dat u zonder problemen met uw eigen paspoort heeft kunnen vertrekken én vanwege uw niet geloofwaardige politiek activisme tout court, niet aannemelijk heeft weten te maken.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Ethiopië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Oromia beoordeeld te worden. Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in de regio Oromia complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict-gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **COI Focus “ETHIOPIE. Veiligheidssituatie in Oromia” van 26 maart 2024** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_ethiopie_veiligheidssituatie_in_omoria_20240326.pdf) blijkt dat het geweld in de regionale staat Oromia oplaait in 2019 na het mislukken van de in augustus 2018 getekende verzoeningsovereenkomst tussen het Oromo Liberation Front (OLF) en de Ethiopische overheid. De overeenkomst stelt het OLF – door het Ethiopian People's Revolutionary Democratic Front (EPRDF) bestempeld als terroristische organisatie – in staat vanuit ballingschap in Eritrea terug te keren naar Ethiopië, maar gebrekkige ontwapening, demobilisatie en re-integratie zaaien onmin over de overeenkomst tussen de Ethiopische regering en het OLF, alsook binnen het OLF. In oktober 2018 weigert een militair contingent te ontwapenen en treedt het naar voor als het Oromo Liberation Army (OLA). De groep verbreekt de banden met het OLF en begint een opstand voor de zelfbeschikking van de Oromo in het westen en zuiden van Oromia. Het conflict in de noordelijke regio Tigray (november 2020 – 2022) creëert een veiligheidsvacuüm dat door het OLA gebruikt wordt om de opstand uit te breiden. Na het tekenen van het Cessation of Hostilities Agreement (CoHA) dat een einde maakt aan de oorlog in Tigray, escaleren de vijandelijkheden tussen het OLA en de regeringstroepen in Oromia. Twee onderhandelingsrondes tussen vertegenwoordigers van het OLA en van de Ethiopische regering – een eerste eind april-begin mei 2023 en een tweede in november 2023 – blijven zonder resultaat. Telkens escaleert het geweld na het mislukken van de onderhandelingen – beide partijen voeren hun gewapende acties op in een poging hun respectievelijke onderhandelingsposities te versterken –, waarbij burgerdoden vallen. Daarnaast leiden ook de spanningen tussen de Oromo en de Amhara tot meer aanvallen op burgers. In het grensgebied tussen de regionale staten Oromia en Amhara en in het westen van Oromia voeren gewapende groepen, voornamelijk het OLA en etnische Amharamilities – gekend als Fano – aanvallen uit op respectievelijk Oromo- en Amharaburgers.

Na de mislukte onderhandelingen doet zich een geografische verschuiving van het conflict voor van plattelandsgebieden in het westen van Oromia naar centraal Oromia. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld in de regio Oromia hoofdzakelijk plaatsvindt in de zones Oost-, West-, Noord- en Zuidwest-Shewa, alsook in de zones Kelem-, West-, Oost- en Horo Guduru-Wollega.

Voor de periode van 1 november 2022 tot en met 31 januari 2024 registreert ACLED 787 incidenten en 2.475 dodelijke slachtoffers in de regio Oromia. Daarvan beschouwt ACLED 389 incidenten als battles, 26 als explosions/ remote violence en 363 als violence against civilians. De helft van het door ACLED geregistreerde geweld betreft confrontaties tussen twee gewapende groepen, voornamelijk maar niet uitsluitend tussen de Ethiopian National Defense Force (ENDF) en het OLA. Iets minder dan de helft betreft geweld gericht tegen burgers. ACLED beschouwt 374 incidenten als civilian targeting – gewelddaden waarbij burgers “the main or only target” zijn –, waarbij 1.004 dodelijke slachtoffers vallen. Zowel regeringstroepen, het OLA als andere gewapende groepen plegen gewelddaden tegen burgers. Burgers, in het bijzonder mannen, worden het slachtoffer van willekeurige arrestaties, langdurige detenties en buitengerechterlijke executies door regeringstroepen louter op verdenking van lidmaatschap, sympathie of het verstrekken van materiaal en informatie aan het OLA. Het federale leger maakt ook gebruik van drones die hun tol eisen onder de burgerbevolking. Het OLA maakt zich op zijn beurt schuldig aan het aanvallen, ontvoeren (tegen losgeld) en doden van Amharaburgers, regeringsfunctionarissen en personen met (vermeende) banden met de overheid.

Ethiopië telt naar schatting vier miljoen ontheemden, vooral in de regio's Somali (29,6 %), Oromia (29,5 %) en Tigray (27,4 %). IOM registreert tussen augustus en september 2023 naar schatting 1.023.439 IDP's in de regio Oromia. Volgens cijfers van de regionale autoriteiten verblijven in februari 2024 ongeveer 1,5 miljoen ontheemden in Oromia. Conflicten zijn de belangrijkste reden voor ontheemding in Oromia, gevolgd door sociale spanningen.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in de regio Oromia complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Oromia actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Oromia in uw hoofd dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar de regio een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie moet evenwel besloten worden dat er in Adama in Oost-Shewa actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Oost-Shewa in uw hoofd dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar de provincie Oost-Shewa een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. Dienaangaande benadrukt het CGVS dat het louter aanhalen van een reëel risico op het lijden van ernstige schade op zich niet volstaat om te kunnen besluiten dat er een reëel risico is. Dit risico dient immers ook steeds te worden getoetst aan enkele objectieve vaststellingen en een verzoeker om internationale bescherming dient in dit verband het risico concreet aannemelijk te maken.

De bewijslast rust hierbij in eerste instantie op de verzoeker om internationale bescherming. Deze regel geldt onverkort voor de verzoeker die van mening is dat er in zijn hoofd persoonlijke omstandigheden bestaan die de toepassing van de "sliding scale", zoals uitgewerkt in de jurisprudentie van het Hof van Justitie (HvJ 17 februari 2009 (GK), "Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie", nr. C-465/07), rechtvaardigen. U kan derhalve niet volstaan met het opsommen van persoonlijke omstandigheden maar dient concreet toe te lichten waarom deze persoonlijke omstandigheden kunnen worden aangemerkt als risicoverhogende factoren in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

U haalt weliswaar aan dat u persoonlijk een hoger risico loopt om getroffen te worden door het willekeurig geweld te Adama of Alessa in Oromia, omdat u politiek betrokken zou zijn en daardoor geviséerd zou worden door de Ethiopische ordediensten. Echter, deze door u aangehaalde vluchtredenen werden supra reeds als niet geloofwaardig beoordeeld. Hierbij dient eveneens opgemerkt te worden dat onder 'persoonlijke omstandigheden' in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet enkel die omstandigheden kunnen worden begrepen die tot gevolg hebben dat een verzoeker in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Door te verwijzen naar verleden van politiek activisme en paternale afkomst verwijst u evenwel naar persoonlijke omstandigheden die tot gevolg hebben dat u een groter risico loopt het slachtoffer te worden van doelgericht geweld. U toont evenmin aan dat u omwille van welke reden dan ook minder gemakkelijk de gevaren van willekeurig geweld kan vermijden door tijdelijk bescherming op te zoeken bij aanslagen en gevechten alsook minder gemakkelijk de gevaren van willekeurig geweld zal kunnen inschatten. Aangezien de door u aangehaalde persoonlijke elementen niet kunnen worden aangemerkt als omstandigheden die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld, maakt u niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet.

In de mate dat u een groter risico zou lopen het slachtoffer te worden van doelgericht geweld kan volledigheidshalve nog opgemerkt worden dat de door u aangehaalde omstandigheden verband houden met de criteria van de Vluchtelingendefinitie of de beoordeling van het reëel risico in de zin van artikel 48/4, § 2 sub a) en b) van de Vreemdelingenwet. Het gegeven dat u vervolging zou vrezen vanwege uw beweerd politiek activisme maakt reeds het voorwerp uit van een onderzoek van uw nood aan internationale bescherming en werd door het CGVS als niet geloofwaardig beoordeeld (zoals supra uiteengezet).

Daardoor kan het CGVS niet anders dan concluderen dat u, gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen, het niet aannemelijk maakt een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève te hebben, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet te lopen.

U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt en de voorgelegde stukken kunnen bovenstaande conclusies van het CGVS niet wijzigen. Het medisch attest van uw littekens is enkel een opsomming van uw littekens die geconstateerd zijn door een huisarts. Een arts in België kan echter louter attesteren dat u littekens heeft, maar mag en kan daarbij geen causaal verband leggen hoe deze zijn veroorzaakt. Een arts baseert zich immers wat de oorzaak van de littekens betreft enkel op uw verklaringen.

Wat betreft het attest van uw huisarts over uw psychisch welzijn moet worden opgemerkt dat hoewel u het psychisch moeilijk zou hebben, u er ook voor koos om ruim twee jaar geleden de aan u aangeboden professionele psychologische ondersteuning na zeer korte tijd stop te zetten (NPO 1 CGVS, p.11).

Bovendien merkt het CGVS op dat op 28 mei 2020 er een bijlage 26Quater aan u werd opgesteld, waaruit blijkt dat Spanje verantwoordelijkheid wilde nemen voor uw asielaanvraag en dat u werd verzocht naar Spanje terug te keren voor de inhoudelijke behandeling van uw verzoek om internationale bescherming. U bleek enkel socioeconomische redenen aangehaald te hebben om dit niet te willen doen (zie ook toegevoegde stukken, blauwe map, administratief dossier). Op 09 december 2020 wordt uw verzoek, vanwege het verstrijken van de wettelijke termijnen, aan het CGVS overgemaakt voor inhoudelijke behandeling.

Om administratieve redenen, u wenste het persoonlijk onderhoud enkel in de taal Oromo te laten doorgaan, heeft u inderdaad enige tijd moeten wachten op uw persoonlijk onderhoud.

Het CGVS heeft, onderwijl in contact met uw advocate, de nodige inspanningen geleverd om zo spoedig mogelijk uw persoonlijk onderhoud te organiseren (zie ook toegevoegde e-mails, blauwe map, administratief dossier).

De stress die u zou ervaren vanwege de lange procedure is derhalve niet enkel aan het CGVS te wijten en, zoals supra uiteengezet, heeft het CGVS inspanning geleverd om aan uw eventuele noden tegemoet te komen. Het attest van de huisarts over de stress die u zou ervaren is daar bovenop zeer summier. Dit door u aangehaalde argument kan om de hier uiteengezette redenen eveneens de beoordeling van het CGVS van uw verzoek om internationale bescherming niet wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

In het eerste middel beroept verzoekster zich op "Manifeste appreciatiefout en schending van artikelen 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikelen 17 en 27 van Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het zorgvuldigheidsbeginsel".

Verzoekster geeft een algemene theoretische uiteenzetting inzake de toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

"Verzoekster is een Ethiopische staatsburger die haar land van herkomst heeft verlaten vanwege haar politieke betrokkenheid en de politieke activiteiten die daaruit voortvloeiden. Vanwege haar politieke betrokkenheid is zij enkele maanden vastgehouden (NPO 2, blz. 15) en dit is de belangrijkste reden waarom het voor haar momenteel onmogelijk is om naar Ethiopië terug te keren. Hoewel de politieke betrokkenheid van verzoekster door de verwerende partij wordt betwist, moet eraan worden herinnerd dat zij aan verschillende demonstraties in Ethiopië heeft deelgenomen (NPO 2, blz. 11)."

Onder verwijzing naar haar politieke overtuiging stelt verzoekster: "We zullen echter zien dat de politieke betrokkenheid van verzoekster niet geldig werd betwist door het CGVS, aangezien de aangevoerde redenen

soms ontoereikend, soms onvoldoende en soms grotendeels subjectief en zwaarwegend waren. De vraag naar de realiteit van de politieke betrokkenheid van verzoekster staat in deze zaak natuurlijk centraal, aangezien politieke tegenstanders in Ethiopië mishandeld worden. In dit geval werd verzoekster geen flagrante inconsistentie verweten. Bovendien worden de vermeende daden van vervolging niet op geldige wijze in twijfel getrokken door het CGVS. Ervan uitgaande dat deze feiten voldoende zijn vastgesteld, eventueel met het voordeel van de twijfel, moet artikel 48/7 van de wet van 15 december 1980 worden toegepast.”

Verder stelt ze: “ Bij het lezen van een aantal objectieve bronnen stellen we bovendien vast dat politieke tegenstanders van Oromo-etniciteit (zoals de verzoekster) vaak het slachtoffer zijn van vervolging, en dat sommigen zelfs worden vermoord [...]”.

Verzoekster stelt verder dat ze “vraagt dat ze de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend in overeenstemming met het artikel 48/4, §2, van de wet van 15 december 1980”.

Verzoekster beroept zich op artikelen 2 en 3 van het EVRM.

“In voorkomend geval vreest verzoekster in geval van terugkeer het geweld en de algemene onveiligheidssituatie in het land.

Verzoekster vreest voor willekeurige detentie, hetgeen wordt bevestigd door de hierboven uiteengezette algemene objectieve informatie. Op grond hiervan wenst hij subsidiaire bescherming te verkrijgen overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Gezien huidig context van Ethiopië (zie infra), zijn de verklaringen van verzoekster niet enkel coherent maar ook aannemelijk.

De verwerende partij heeft de veiligheidssituatie in Ethiopië niet geanalyseerd, hoewel zij daartoe verplicht was. Dit is volstrekt onvoldoende, met name gelet op het bestaan van het rapport “COI Focus “ETHIOPIË. Veiligheidssituatie in Oromo” van 26.03.2024 (hierna “COI Focus” genoemd).

De verzoekende partij meent in hoofde orde dat de veiligheidssituatie in Ethiopië de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus rechtvaardigt op basis van Artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.”

Verzoekster citeert uitgebreid landeninformatie en verwijst verder specifiek naar informatie over haar regio van herkomst. Ze besluit dat “De bestreden beslissing moet ten minst worden vernietigd, moet nietig worden verklaard, aangezien verweerder geen analyse van de veiligheidssituatie in Ethiopië heeft verricht. Verzoekster voldoet dus aan alle voorwaarden voorzien door artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, en behoort tot geen van de door de wet voorziene uitsluitingsgevallen.”

Verzoeksters tweede middel wordt “afgeleid uit de schending van artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikelen 48/6, §5 en 62 van de Vreemdelingenwet, artikel 17 van Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het zorgvuldigheidsbeginsel”.

Verzoekster stelt:

“4.3.1 Aangaande bijzondere procedurele noden

De verwerende partij is van mening dat in verzoeksters geval geen bijzondere procedurele noden zijn erkend, aangezien zij tijdens haar persoonlijk onderhoud geen melding heeft gemaakt van enig probleem.

Een dergelijke redenering is niet aanvaardbaar.

[...]

Verzoeksters profiel valt binnen de werkingssfeer van deze bepalingen omdat zij in Ethiopië het slachtoffer is geweest van geweld en gevangenschap, wat een ernstige vorm van psychisch geweld is.

Bovendien vertoonde verzoekster herhaaldelijk tekenen van psychische kwetsbaarheid en had zij zelfs een aanval tijdens haar eerste persoonlijke onderhoud (NPO 1, blz. 30-31). Ze was ook erg emotioneel toen ze over de arrestatie van haar broer sprak (NPO 2, blz. 12).

Het CGVS had rekening moeten houden met dit kwetsbare profiel en zijn vereisten dienovereenkomstig moeten opstellen. We zullen echter zien dat de eisen van het CGVS veel te streng en streng zijn.

Het CGVS wees er immers enkel op dat de protection officer specifieke maatregelen had genomen tijdens de twee gesprekken op het CGVS (bijvoorbeeld regelmatig vragen of de verzoekster een pauze wenste), maar hield geen rekening met de moeilijkheid die het gesprek zelf voor de verzoekster betekende.

Er zij aan herinnerd dat verzoekster een bijzonder kwetsbaar profiel heeft, dat zij regelmatig door een specialist wordt gecontroleerd en dat zij in Ethiopië ernstig is vervolgd (wij komen daar hieronder op terug).

In elk geval kon het CGVS niet zo veeleisend zijn met betrekking tot de opmerkingen van verzoekster over de gebeurtenissen die haar ertoe brachten Ethiopië te verlaten.

Deze factoren hadden het CGVS ertoe moeten aanzetten om soepeler te zijn in zijn eisen.

4.3.2 Aangaande de laattijdigheid van verzoeksters verzoek om internationale bescherming

Het CGVS verklaarde dat het gebrek aan belangstelling van verzoekster om eerder internationale bescherming aan te vragen, de oprechtheid van haar vrees voor vervolging in twijfel trok.

De verzoekende partij kan zich geenszins vinden in de redenering van de verwerende partij.

Het is immers onjuist te denken dat een asielzoeker die geconfronteerd wordt met een gegronde vrees om naar zijn land van herkomst terug te keren, automatisch een asielaanvraag zou indienen zodra hij in het eerste land dat hij bereikt, aankomt.

Het is volkomen begrijpelijk dat de verzoekster een land heeft gekozen waar ze een culturele affiniteit voelt en waar ze de taal beheerst. Taalkundige en culturele vertrouwdsheid spelen een cruciale rol in het gevoel van veiligheid en integratie van een asielzoeker in zijn gastland.

In dit geval spreekt verzoekster Engels en is haar verteld dat het gemakkelijker zou zijn om haar kinderen mee te nemen als zij in het Verenigd Koninkrijk zou zijn dan in Spanje of België (NPO 1, blz. 6-7).

Bovendien kan het feit dat verzoekster meer dan een maand heeft gewacht om haar verzoek om internationale bescherming in te dienen geenszins twijfel doen rijzen over de realiteit van haar vrezen, aangezien de termijn in dit geval niet onredelijk lang is.

Laten we daar ook aan toevoegen dat verzoekster een ingewikkelde migratiereis heeft afgelegd (ongeveer 7 maanden tussen haar vertrek uit Ethiopië en haar aankomst in België), en dat verzoekster een bijzonder kwetsbaar profiel heeft (zie punt 4.3.1), voornamelijk veroorzaakt door wat haar in haar land van herkomst is overkomen (willekeurige arrestatie, detentie, fysiek geweld) en dat zij al een trauma had toen zij in België aankwam.

Kortom, het feit dat zij er niet voor heeft gekozen om in Spanje asiel aan te vragen en dat zij meer dan een maand heeft gewacht alvorens een verzoek om internationale bescherming in te dienen, doet niets af aan de oprechtheid van haar verzoek en de realiteit van haar vrezen.

4.3.3 Aangaande zijn vertrek uit Ethiopië.

In de bestreden beslissing heeft de verwerende partij twijfels geuit over de realiteit van de huiszoekingen en de bewaking waaraan verzoekster zou zijn onderworpen, aangezien zij Ethiopië legaal heeft kunnen verlaten met haar oorspronkelijke paspoort.

[...]

Deze punten zijn zeer duidelijk en geven duidelijk aan dat voor een aanvrager van internationale bescherming het simpele feit dat hij zijn land van herkomst met zijn eigen paspoort kan verlaten, niet voldoende is om zijn vrezen in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst te ondermijnen.

Dit vermoeden moet op de verzoekster worden toegepast.

Bovendien zij erop gewezen dat de verwerende partij onvoldoende rekening houdt met de algemene context in Ethiopië, met name wat de corruptie betreft.

Verzoekster kon Ethiopië bijvoorbeeld legaal verlaten omdat zij een geldig paspoort had en er op het moment van haar vertrek geen officieel onderzoek tegen haar liep.

Deze verklaring lijkt heel plausibel, gezien de welig tierende corruptie in Ethiopië.

Ethiopië is een van de meest corrupte landen ter wereld. Volgens Transparency International, een NGO die gespecialiseerd is in de observatie van goede bestuurspraktijken en de strijd tegen corruptie, scoorde Burundi 37/100 (0 is de maximale corruptie-index en 100 betekent helemaal geen corruptie) bij toepassing van de 2023 index, en staat het op de 98ste plaats van de 180 landen volgens een ranglijst van landen van minst corrupt tot meest corrupt. Ter vergelijking: België scoort 73/100 en staat op de 16de plaats van 180 landen.

In het licht van deze objectieve informatie over de mate van corruptie die in Ethiopië heerst, lijkt het volkomen geloofwaardig dat het loutere feit dat verzoekster haar land van herkomst legaal heeft kunnen verlaten, niet volstaat om de realiteit van de huiszoekingen en het toezicht waaraan zij wordt onderworpen, te ontkennen.

Er zij op gewezen dat de verwerende partij in de bestreden beslissing op geen enkele wijze melding maakt van de bijna ongebreidelde corruptie in Ethiopië, hoewel dit een centraal element is om de huidige context in Ethiopië te begrijpen.

Het CGVS heeft geen informatie over deze verschillende kwesties opgenomen in het administratief dossier. Het CGVS heeft enkel de aannemelijkheid van het verhaal van verzoekster in twijfel getrokken, zonder rekening te houden met de Ethiopische context. Deze kwestie staat duidelijk centraal in deze zaak.

[...]

Door geen objectieve informatie over corruptie in Ethiopië in het administratieve dossier op te nemen, heeft de verwerende partij niet voldaan aan haar verplichting tot samenwerking en niet voldaan aan artikel 48/6, § 5, van de wet van 15 december 1980, dat haar onder meer verplicht rekening te houden met : “alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast;”

Deze grieven moeten worden afgewezen.

4.3.4 Aangaande haar vader

In de bestreden beslissing verwijt de verwerende partij verzoekster in de eerste plaats dat zij geen documenten of bewijzen van het politieke verleden van haar vader heeft overgelegd. Zij was ook van mening dat het feit dat haar familie nooit problemen had ondervonden wegens het politieke verleden van haar vader, een aanwijzing was om de realiteit van verzoeksters vrezen in twijfel te trekken.

Betreffende het ontbreken van documenten die het politieke verleden van de vader van verzoekster bewijzen, is het ook de moeite waard om paragraaf 196 van de Gids voor Procedures in herinnering te brengen, waarin staat dat : [...]

Bovendien moet hieraan worden toegevoegd dat zijn vader dertig jaar geleden is overleden en dat het vanwege de tijd van de feiten onmogelijk is om relevant bewijsmateriaal over zijn politieke verleden te verkrijgen.

Bovendien heeft verzoekster duidelijk aangegeven dat haar vader een zeer bekend persoon was in Ethiopië en dat zij een nauwkeurig verslag kon geven van zijn activiteiten vlak voor zijn dood (zie met name NPO 1, blz. 21-22).

Het gebrek aan bewijs kan de verzoekster dus niet verweten worden, aangezien deze situatie inherent is aan de meeste asielzoekers.

Ten tweede, met betrekking tot het feit dat verzoeksters gezin geen problemen had ondervonden als gevolg van de activiteiten van haar vader, wenst verzoekster erop te wijzen dat zij destijds zeer jong was (ongeveer 5 jaar oud), en dat na de dood van haar vader een groot deel van de eigendommen werden geconfisqueerd en verzoeksters moeder zonder enig vermogen kwam te zitten, zonder geld om haar kinderen op te voeden (NPO 1, blz. 22).

Bijgevolg was de bewering van de verwerende partij dat het gezin van verzoekster geen problemen had ondervonden als gevolg van de activiteiten van haar vader in dit geval feitelijk onjuist.

Deze klacht moet worden afgewezen.

4.3.5 Aangaande verzoeksters politieke betrokkenheid

In de bestreden beslissing heeft verwerende partij de geloofwaardigheid van verzoeksters politieke betrokkenheid in twijfel getrokken, met name wegens bepaalde verklaringen/opvattingen van verzoekster, die verwerende partij inconsistent achtte.

Ten eerste moet worden opgemerkt dat verzoekster twee keer is ondervraagd door een Protection Officer, gedurende in totaal bijna acht uur.

Tijdens deze twee interviews heeft verzoekster in detail uitgelegd:

- Haar weg die haar tot politieke betrokkenheid had geleid (NPO 1, blz. 20 en blz. 34) ;*
- Hoe ze de politieke doelen steunde die ze onderschreef (NPO 1, blz. 34-35; NPO 2, blz. 11);*
- De rol die ze speelde in de ABO en de betekenis van dit acroniem (NPO 2, p.11);*
- Ze kon gedetailleerd vertellen over de verschillende evenementen die ze had bijgewoond en de problemen die ze had ondervonden als gevolg van haar politieke betrokkenheid (NPO 2, p.13 e.v.);*
- Ze kon vertellen over haar arrestatie en detentie (NPO 2, p.14).*

In het algemeen legt de verwerende partij niet uit waarom de verklaringen niet geloofwaardig zijn.

In het onderhavige geval stelt de verwerende partij zich tevreden met het op volstrekt subjectieve wijze in twijfel trekken van verzoekers verklaringen, zonder de inhoud van verzoekers verklaringen echt te bekritisieren.

Zoals in de voorgaande punten van het verzoekschrift is vermeld, moet het begrip politieke betrokkenheid zo ruim mogelijk worden uitgelegd (zie punt 4.1), en in het licht van de verklaringen van verzoekster en het feit dat de demonstraties waaraan verzoekster heeft deelgenomen en de steun die zij aan de ABO-partij heeft verleend, niet ter discussie zijn gesteld, bestaat er geen twijfel over dat verzoekster politiek betrokken is. En gezien de behandeling van politieke tegenstanders in Ethiopië (zie punt 4.1) lijkt het volkomen aannemelijk dat verzoekster vijf maanden lang is gearresteerd en vastgehouden, en dat zij opnieuw het risico zou lopen het doelwit te worden van de Ethiopische autoriteiten als zij naar haar land van herkomst zou terugkeren.

Uiteindelijk formuleerde het CGVS dus geen grief of ernstige inconsistentie met betrekking tot de feitelijke inhoud van deze opmerkingen over haar politieke betrokkenheid heeft.

[...]

In dit geval lijkt het belangrijk om rekening te houden met de volledige, gedetailleerde en geloofwaardige verklaringen om te oordelen dat haar politiek activisme in Ethiopië voldoende vaststaat, en bijgevolg lijkt het duidelijk dat ze een reëel risico op vervolging zou lopen als ze naar Ethiopië zou terugkeren.

Bovendien is het feit dat verzoeksters broer M. is gearresteerd na een demonstratie waaraan hij heeft deelgenomen, een andere ernstige aanwijzing voor de risico's die verzoekster zou lopen indien zij naar Ethiopië zou terugkeren.

Gezien de behandeling die politieke tegenstanders (of met tegenstanders gelijkgestelden) ten deel valt, lijken de risico's op ernstige schade en vervolging meer dan gegrond."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

Gelet op de onderlinge verwevenheid van de inhoud van de middelen worden deze samen behandeld.

In de mate verzoekster aanvoert dat artikelen 2 en 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Verzoekster voert aan dat er onvoldoende rekening werd gehouden met haar procedurele noden.

De bestreden beslissing motiveert hieromtrent:

“Uw advocaat maakte het Commissariaat-generaal er tweemaal per e-mail op attent dat u het moeilijk heeft met de lange duur van de asielprocedure als ook met het gemis van uw kinderen (zie ook e-mails dd. 23.01.2023 en 06.10.2023, groene map, administratief dossiers). Uw huisarts dr. E. C. onderschrijft dit in het attest opgemaakt op 12 januari 2023 en voorgelegd door uw advocaat in haar bovengenoemde e-mails.

U werd tweemaal door het Commissariaat-generaal gehoord, te weten op 21 november 2023 als ook op 08 december 2023. In onderstaand schrijven zal telkens naar de twee persoonlijke onderhouds worden gerefereerd als “NPO 1”, te weten het persoonlijk onderhoud op 21 november 2023 en “NPO 2”, te weten het persoonlijk onderhoud op 08 december 2023.

Tijdens het persoonlijk onderhoud werd er door de protection officer steeds rekening gehouden met uw psychische moeilijkheden en werd aangegeven dat, mocht u het emotioneel zwaar hebben tijdens het persoonlijk onderhoud, dat dit geen probleem zou zijn (NPO 1, p.2). Wanneer u daadwerkelijk emotioneel was tijdens de twee persoonlijke onderhouds, dan werd er u zowel verbaal als non-verbaal aangegeven dat er tijd was voor uw emoties en dat u uw tijd mocht nemen om alles eruit te laten (NPO 1, p.26-27, p.30-31 / NPO 2, p.5). Gedurende het persoonlijk onderhoud werd u eveneens de mogelijkheid geboden om extra pauzes te nemen en werden er effectief pauzes gehouden (NPO 1, p.1, p.23 / NPO 2, p.13). Na afloop van het eerste persoonlijk onderhoud bedankte uw advocaat de protection officer voor het verloop van het persoonlijk onderhoud en na het tweede persoonlijk onderhoud gaf zij aan dat de protection officer correct was geweest (NPO 1, p.35 / NPO 2, p.26).

Uit de notities van de twee persoonlijke onderhouds blijkt dat de onderhouds geheel op een normale wijze hebben plaatsgevonden en dat u uw asielrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen kon zetten, zonder daarbij ernstige moeilijkheden op psychisch of fysiek vlak te ondervinden. U gaf ook op het einde van het onderhoud aan dat u alle redenen voor uw verzoek om internationale bescherming uiteen heeft kunnen zetten (NPO 2, p.25).

Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Waar in het verzoekschrift wordt aangeklaagd dat de genomen maatregelen in het kader van de bijzondere procedurele noden van verzoekster als factoren in aanmerking dienden te worden genomen en “het CGVS ertoe moeten aanzetten om soepeler te zijn in hun eisen”, dient te worden opgemerkt dat artikel 48/9, § 4, van de Vreemdelingenwet niet verhindert dat de Raad in het kader van dit beroep nagaat of verzoekster wel degelijk passende steun heeft gekregen. Het feit dat de evaluatie van de bijzondere procedurele noden op zich niet vatbaar is voor beroep staat niet eraan in de weg dat die evaluatie wordt bekritiseerd of dat de niet-toepassing of de slechte toepassing van de bijzondere procedurele waarborgen worden betwist in het kader van huidig beroep.

De Raad dient bijgevolg na te gaan of verzoekster passende steun heeft gekregen, rekening houdend met haar profiel van specifieke kwetsbaarheid en in het licht van de doelstelling die erin bestaat dat verzoekster de rechten moet kunnen genieten en zich moet kunnen gedragen naar de verplichtingen die haar worden opgelegd tijdens de hele procedure.

Verzoekster laat echter na concreet uit te werken op welke wijze zij niet in staat was om haar rechten in het kader van de procedure te doen respecteren of om aan haar verplichtingen te kunnen voldoen, noch welke specifieke maatregelen hiertoe dan wel hadden moeten of kunnen genomen worden.

5. Verzoekster betwist de laattijdigheid van haar verzoek om internationale bescherming.

De bestreden beslissing motiveert hierover als volgt:

“Ten eerste dient te worden opgemerkt dat u laattijdig een verzoek om internationale bescherming indiende. U verklaart Ethiopië op 23 april 2019 te hebben verlaten en naar Marokko te zijn gereisd. Via de Middellandse zee reisde u vervolgens naar de Spaanse enclave Melilla, waarna u na twee maanden werd overgebracht naar Madrid. Na uw aankomst in Madrid op 25 augustus 2019 (NPO 1, p.7) besluit u om wederom géén asiel aan te vragen, maar wél om na enkele maanden door te reizen naar België. U zou namelijk naar het Verenigd Koninkrijk zou willen gaan. Bovendien wilde u niet in Spanje blijven, omdat er “geen werk zou zijn” en “u werk zou moeten hebben om uw kinderen te kunnen opvoeden” (Vragenlijst DVZ dd. 10.01.2020, vraag 33, vraag 37). U had klaarblijkelijk géén haast met het indienen van een verzoek, daar u geen internationale bescherming aanvraag van zodra u zich in veiligheid bevond en het gegeven dat u dit niet deed ondermijnt een daadwerkelijke nood aan internationale bescherming. U geeft niet aan dat u in Spanje geen verzoek om internationale bescherming kon of wilde indienen, noch dat u in Spanje vreesde voor uw veiligheid.

Uw verklaring dat u naar het Verenigd Koninkrijk wilde reizen omdat “ u in het Verenigd Koninkrijk uw kinderen eerder zou kunnen laten overkomen” (NPO 1, p.6) getuigt evenmin van een daadwerkelijke nood aan internationale bescherming, maar doet eerder vermoeden dat er socio-economische redenen voor uw reizen zijn.

In België komt u uiteindelijk op 12 november 2019 aan en u besluit vervolgens op 28 december 2019, **pas ruim anderhalve maand ná uw aankomst in België en ruim 6 maanden na aankomst op grondgebied van de Europese Unie**, een verzoek om internationale bescherming in te dienen (NPO 1, p.7). U verklaart immers reeds twee maanden voor uw aankomst in Madrid in Melilla te zijn aangekomen (NPO 1, p.6-7) en volgens de COI kan men ook daar een verzoek om internationale bescherming indienen (zie ook toegevoegd COI, blauwe map, administratief dossier).

Redelijkerwijze kan worden verwacht dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Uit uw handelswijze blijkt echter dat u geen dringende nood aan bescherming had en het feit dat u in Europa gedurende bijna 5 maanden géén verzoek om internationale bescherming indiende maar ervoor koos om rond te reizen en daarmee Spanje en Frankrijk doorkruiste, relateert reeds uw vrees voor vervolging. Het is bovendien niet aannemelijk dat u niet op de hoogte was van de mogelijkheid om internationale bescherming aan te vragen in Spanje – uw eerste land van aankomst én verblijf in Europa-, want u verklaart er te zijn bijgestaan door het Rode Kruis (NPO 1 CGVS, p.7). Het feit dat u 5 maanden wacht met het indienen van een verzoek om internationale bescherming is dan ook een gegeven wat uw algemene geloofwaardigheid én uw dringende nood aan internationale bescherming ondermijnt.”

Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoekster om internationale bescherming, die beweert haar land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer zij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoekster naliet dit te doen en gedurende zes maanden talmde alvorens zulk verzoek in te dienen in een EU-land, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in haar hoofde.

Dit vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoeksters algehele geloofwaardigheid.

Verzoekster betwist ook niet de pertinente vaststelling dat zij “naar het Verenigd Koninkrijk wilde reizen omdat “u in het Verenigd Koninkrijk uw kinderen eerder zou kunnen laten overkomen” (NPO 1, p.6) getuigt evenmin van een daadwerkelijke nood aan internationale bescherming”; het feit dat verzoekster blijkbaar Engels spreekt kan niet aangenomen worden als reden om wegens opportunistische redenen een land te kiezen teneinde een verzoek om internationale bescherming in te dienen.

6. Verzoekster verliet Ethiopië ongehinderd met haar eigen paspoort.

Hieromtrent stelt de bestreden beslissing:

“Daarnaast, en niet in het minst, dient te worden vastgesteld dat u uw land van herkomst Ethiopië met uw eigen paspoort heeft verlaten en met een visum naar Marokko vloog (NPO 2 CGVS p.8-9). Het feit dat u deze reis riskeerde met uw eigen paspoort, terwijl u beweert omwille van uw politiek activisme slechts 9 maanden daarvoor vastgehouden te zijn geweest op verdenking van samenwerking met het OLF én bovendien de Ethiopische veiligheidsdiensten naar u op zoek zouden zijn ‘om u te arresteren en doden’ (NPO 2, p.13, p.15), toont aan dat de door u ingeroepen ‘vrees voor vervolging’ ten aanzien van de Ethiopische autoriteiten niet aan de realiteit beantwoordt. U kon, zo verklaart u zelf, namelijk zónder enige problemen op 23 april 2019 Ethiopië verlaten (NPO 2, p.8), wat logischerwijs niet het geval zou zijn indien u daadwerkelijk door de Ethiopische veiligheidsdiensten zou worden gezocht.

Bovendien was u reeds jaren voor uw vertrek in het bezit van een internationaal Ethiopisch paspoort én u geeft aan dit internationale reisdocument meerdere keren zonder problemen te hebben kunnen vernieuwen (NPO 1, p.10). U verklaart dat u uw paspoort aanvraag rond de tijd dat u trouwde. Een huwelijk dat volgens uw verklaringen in Meskerem 2000 plaatsvond (Vragenlijst DVZ, p.8, vraag 15 / NPO 1, p.20, p.29), oftewel in september 2007 in de Europese kalender. Om nog met een geldig paspoort te kunnen vertrekken uit Ethiopië en welke ook nog eens voldeed aan de vereisten voor de Marokkaanse migratiediensten (zie ook COI, blauwe map, administratief dossier), zou u uw paspoort minstens tweemaal moeten hebben vernieuwd.

Het specifieke paspoort waarmee u van Ethiopië naar Marokko reisde, zou aan u zijn uitgegeven in 2018 (NPO 1, p.10). Het jaar 2018 was echter ook het jaar waarin u beweert 5 maanden gevangen te hebben gezeten in onder andere de beruchte Kilinto gevangenis in Addis Abeba, omdat u in Adama een demonstratie van de OLF zou hebben georganiseerd (NPO 2, p.15-16). Mocht u daadwerkelijk zijn gevangen genomen op 13 januari 2018 en zijn vrijgelaten op 27 juni 2018 zoals u beweert (NPO 2, p.15), dan is het op zijn minst opmerkelijk te noemen dat u in datzelfde jaar zónder problemen uw paspoort zou hebben kunnen vernieuwen (NPO 1, p.10).

Het is weinig geloofwaardig dat u ondanks uw bewering dat u sinds 2016 reeds geviséerd werd door de Ethiopische veiligheidsdiensten en meermaals het slachtoffer was van huiszoekingen (NPO 2, p.16), steeds zonder problemen uw reisdocumenten kon blijven vernieuwen. **Het is dan ook op zijn minst opmerkelijk te noemen dat de Ethiopische overheid u zonder problemen paspoorten blijft uitreiken terwijl zij u tevens “zouden viseren, arresteren en vervolgen vanwege uw politieke activiteiten”.**

Verzoekster kan zich niet verschuilen achter de graad van corruptie in Ethiopië aangezien ze op geen enkele wijze melding maakt op welke manier corruptie een rol speelde bij het bekomen van haar persoonlijk paspoort en het ongehinderd verlaten van haar land van herkomst; dit geldt des te meer omdat zij de vermeende ernstige vervolgingsfeiten situeert binnen de periode van haar reisdoelen.

7. Verzoekster voert aan dat zij een vrees voor vervolging heeft wegens haar politieke overtuiging.

Uit de lezing van de elementen in het rechtsplegingsdossier blijkt:

- verzoeksters politieke profiel is niet plausibel: (i) ze brengt geen begin van bewijs bij dat zij de oudste dochter is van een prominent OLF lid die in juli 1992 zou zijn vermoord door de toenmalige overheid (NPO 1, p. 25); (ii) de vaststelling dat verzoekster noch haar nabije familie nooit vervolgingsfeiten hebben meegemaakt vanwege de familiale band met haar vader als beweerd hooggeplaatst OLF lid, toont aan dat deze familie niet in de negatieve belangstelling van de Ethiopische autoriteiten staat; dit geldt des te meer omdat verzoekster aanvoert dat haar vader een succesvolle zakenman was en haar familie het economisch goed stelt;
- verzoekster kan blijkens haar verklaringen de ontwikkeling van haar voorgehouden politiek activisme niet concreet of dienstig toelichten, zeker aangezien ze zichzelf het profiel aanmeet van dochter van een vooraanstaand politiek activist;
- verzoekster maakt niet aannemelijk dat zij als alleenstaande werkende moeder in een tijdperk waarin de onderdrukking van Oromo reeds aanwezig is in de Ethiopische samenleving én zonder voorafgaande politieke inzet, opeens besluit om lid te worden van Geerloo en daarvoor zelfs eigen financiële middelen zou aanwenden om de Geerloo en de OLF te ondersteunen (NPO 1, p. 34, NPO 2, p. 21);
- het is niet plausibel dat verzoekster na haar vrijlating uit de gevangenis alwaar ze slachtoffer zou zijn geweest van fysiek als seksueel geweld (CGVS Vragenlijst, van 09.12.2020, vraag 1 / Verklaring DVZ van 10.01.2020, vraag 32, NPO 1, p. 10 en NPO 2, p. 15), simpelweg terugkeert naar dezelfde stad, dezelfde

woning en dezelfde job om er vervolgens eveneens dezelfde politieke activiteiten te blijven voortzetten die zouden hebben geleid tot haar eerdere vervolging (NPO 2, p. 22);

- verzoekster blijkt – ondanks de voorgehouden activistische familiale achtergrond – geen nuttige kennis te hebben over het OLF: dit betreft (i) de benaming “ABO”; (ii) de politieke gebeurtenissen in 2018 inzake het OLF en OLA; (iii) de partij OFC (Oromo Federal Congress) hetgeen des te meer geldt omdat er door de OFC in maart 2018 een partijtak werd opgezet in haar woonplaats Adama;

- verzoekster is onwetend inzake de volledige naam van de Qeerroo beweging en weet niet dat Qeerroo de afkorting is van de politieke beweging waarvan zijzelf beweert een leidinggevende rol te hebben gehad (NPO 2, p. 21);

- niettegenstaande verzoeksters opleiding tot grafisch werk (NPO 1, p. 18) en het fabriceren van banners en T-shirts kan verzoekster de vlag van de OLF niet tekenen en kent zij het logo van de partij niet (NPO 2, p. 17-18);

- de mogelijke arrestatie en verdwijning van verzoeksters broer enkele dagen na het overlijden van de zanger Hachalu Hundeesa kan, gelet op het geheel van de voorstaande vaststellingen, niet gelieerd worden met verzoeksters voorgehouden politiek activisme.

De Raad stelt vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het uiteengezette vluchtrelaas.

Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijft.

Zij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas, het herhalen en verwijzen naar eerdere afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen inzake de positie van haar vader en haar persoonlijk politiek activisme, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht.

Verzoekster slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

8. De Raad stelt verder vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten en aanwezige dossierstukken. De Raad neemt om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming.

9. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

10. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in de provincie Oost-Shewa geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

In de mate dat verzoekster wegens de complexe situatie in de regio Oromo verwijst naar haar profiel van politiek activiste, en zij bijgevolge een grotere rol zou lopen om slachtoffer te worden van willekeurig geweld, dient nogmaals te worden gewezen op de ongeloofwaardigheid van haar verklaringen.

Te dezen sluit de Raad zich ook aan bij navolgende motivering in de bestreden beslissing:

“De bewijslast rust hierbij in eerste instantie op de verzoeker om internationale bescherming. Deze regel geldt onverkort voor de verzoeker die van mening is dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die de toepassing van de “sliding scale”, zoals uitgewerkt in de jurisprudentie van het Hof van Justitie (HvJ 17

februari 2009 (GK), "Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie", nr. C-465/07), rechtvaardigen. U kan derhalve niet volstaan met het opsommen van persoonlijke omstandigheden maar dient concreet toe te lichten waarom deze persoonlijke omstandigheden kunnen worden aangemerkt als risicoverhogende factoren in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

U haalt weliswaar aan dat u persoonlijk een hoger risico loopt om getroffen te worden door het willekeurig geweld te Adama of Alessa in Oromia, omdat u politiek betrokken zou zijn en daardoor gevisieerd zou worden door de Ethiopische ordediensten. Echter, deze door u aangehaalde vluchtrekenen werden supra reeds als niet geloofwaardig beoordeeld. Hierbij dient eveneens opgemerkt te worden dat onder 'persoonlijke omstandigheden' in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet enkel die omstandigheden kunnen worden begrepen die tot gevolg hebben dat een verzoeker in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Door te verwijzen naar verleden van politiek activisme en paternale afkomst verwijst u evenwel naar persoonlijke omstandigheden die tot gevolg hebben dat u een groter risico loopt het slachtoffer te worden van doelgericht geweld. U toont evenmin aan dat u omwille van welke reden dan ook minder gemakkelijk de gevaren van willekeurig geweld kan vermijden door tijdelijk bescherming op te zoeken bij aanslagen en gevechten alsook minder gemakkelijk de gevaren van willekeurig geweld zal kunnen inschatten. Aangezien de door u aangehaalde persoonlijke elementen niet kunnen worden aangemerkt als omstandigheden die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld, maakt u niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet."

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS